

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0196

2016. évi éves jelentés az EU pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2018. május 3-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló 2016. évi éves jelentésről (2017/2216(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 325. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2016. évi éves jelentés” című, 2017. július 20-i jelentésére (COM(2017)0383) és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokra (SWD(2017)0266, SWD(2017)0267, SWD(2017)0268, SWD(2017)0269 és SWD(2017)0270),
- tekintettel az OLAF 2016. évi jelentésére és az OLAF Felügyelő Bizottságának 2016. évi tevékenységi jelentésére,
- tekintettel a Számvevőszéknek a 2016. évi pénzügyi évre szóló költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére, az intézmények válaszaival együtt¹,
- tekintettel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013.

¹ HL C 322., 2017.9.28., 1. o.

szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹, és az említett rendelet Bizottság általi, 2017. október 2-i féldíós felülvizsgálatára (COM(2017)0589 és SWD(2017)0332),

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2017. július 5-i (EU) 2017/1371 irányelvére² (PIF-irányelv),
 - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre³,
 - tekintettel az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendeletre⁴,
 - tekintettel a Bizottság által megrendelt, a héabevétel-kiesésről szóló 2015. évi jelentésre, valamint a héára vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2016. április 7-i bizottsági közleményre (COM(2016)0148),
 - tekintettel az Európai Unió Bírósága által a C-105/14. számú, Taricco és társai ügyben hozott ítéletre⁵,
 - tekintettel „A visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében” című, 2017. február 14-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0135/2018),
- A. mivel a tagállamok és a Bizottság közösen felelősek az Unió 2016. évi költségvetése 74 %-ának végrehajtásáért; mivel elsődlegesen a tagállamok felelősek a saját források – nevezetesen héa és vámok formájában történő – beszedéséért;
- B. mivel az állami kiadások megfelelő kezelésének és az EU pénzügyi érdekei védelmének központi helyet kell elfoglalniuk az uniós politikában a polgárok bizalmának növelése érdekében, pénzügyi hatékony és eredményes felhasználásának biztosítása által;
- C. mivel a jó teljesítmény egyszerűsítési folyamatok révén való eléréséhez a bemenetek, a kimenetek, az eredmények és a hatások rendszeres teljesítményértékelésére van szükség;
- D. mivel a tagállamok jogi és adminisztratív rendszereinek sokféleségét megfelelően kell kezelni a szabálytalanságok leküzdése és a csalás elleni küzdelem érdekében; és mivel

¹ HL L 248., 2013.9.18., 1. o.

² HL L 198., 2017.7.28., 29. o.

³ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁴ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

⁵ A Bíróság (nagytanács) 2015. szeptember 8-i ítélete – Taricco és társai, C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0022.

ezért a Bizottságnak fokoznia kell erőfeszítéseit annak biztosítása érdekében, hogy a csalás elleni küzdelem hatékonyabban valósuljon meg, valamint kézzelfoghatóbb és kielégítőbb eredményekkel járjon;

- E. mivel az EUMSZ 325. cikkének (2) bekezdése értelmében a „tagállamok az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás leküzdésére megteszik ugyanazokat az intézkedéseket, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket sértő csalás leküzdésére tesznek”;
- F. mivel a szabálytalanságok számában tapasztalható ingadozás összekapcsolható a többéves programozási ciklusok előrehaladásával (a programok lezárása miatt a felderítés szintje a ciklusok végén magasabb), valamint egyes tagállamok késői jelentéstételével, miután a tagállamok hajlamosak egyszerre jelenteni a megelőző többéves programok szabálytalanságainak többségét;
- G. mivel a héa fontos és egyre növekvő bevételi forrást jelent a tagállamoknak, amely 2015-ben közel 1 035,3 milliárd EUR-t hozott, és 18,3 milliárd EUR-val, azaz az EU ugyanazon évi összes bevételének 13,9 %-ával járult hozzá az EU saját forrásaihoz;
- H. mivel a héarendszerek, különösen a határokon átnyúló tranzakciók során alkalmazva, ki vannak téve a csalásnak és az adókijátszási stratégiáknak, amelyek közül a Közösségen belüli, „eltűnő kereskedő” útján elkövetett csalás (MTIC), közismert nevén „körhintacsalás” 2015-ben önmagában véve mintegy 50 milliárd EUR héabevételi-kiesésért volt felelős;
- I. mivel a korrupció valamennyi tagállamot érinti, különösen a szervezett bűnözés formájában, és amellet, hogy terhet jelent az EU gazdasága számára, a demokráciát és a jogállamiságot is aláássa egész Európában; mivel azonban a pontos számok ismeretlenek, miután a Bizottság úgy döntött, hogy az EU korrupcióellenes politikáról szóló jelentésében nem hoz nyilvánosságra adatokat;
- J. mivel a csalás a szándékos jogsértés példája és bűncselekménynek minősül, míg a szabálytalanság a szabályok betartásának elmulasztása;
- K. mivel a héabevételi-kiesés 2015-ben közel 151,5 milliárd EUR-ra volt tehető, amelynek aránya az adott országtól függően a nem egészen 3,5 %-tól a több mint 37,2 %-ig terjedt;
- L. mivel az Európai Ügyészség létrehozásáig és az Eurojust reformjáig az OLAF az egyetlen, az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére szakosodott európai szervezet; mivel számos tagállamban még az Európai Ügyészség felállítása után is az OLAF marad az egyetlen, az EU pénzügyi érdekeit védő szervezet;

A szabálytalanságok feltárása és jelentése

1. meglepéssel nyugtázza, hogy a 2016-ban jelentett csalárd és nem csalárd szabálytalanságok teljes száma (19 080 eset) a 2015. évi adathoz (22 349 eset) képest 15 %-kal csökkent, valamint hogy azok értéke 8 %-kal (a 2015. évi 3,21 milliárd EUR-ról 2016-ban 2,97 milliárd EUR-ra csökkent);
2. tudomásul veszi a csalárdként jelentett szabálytalanságok számának 3,5 %-os, enyhe csökkenését, ami a 2014-ben megindult tendenciát követi; reméli, hogy az érintett

összegek csökkenése – 2015-ben 637,6 millió EUR, míg 2016-ban 391 millió EUR – a csalás tényleges visszaszorulását tükrözi és nem az ügyek feltárásának hiányosságait;

3. emlékeztet rá, hogy nem minden szabálytalanság csalárd jellegű, valamint hogy egyértelműen el kell különíteni a hibákat;
4. úgy véli, hogy a Bizottság és a tagállamok között a csalások felderítése területén folytatott együttműködés nem elég hatékony; ennek megfelelően sürgeti, hogy hozzanak intézkedéseket szorosabb, hatékonyabb és eredményesebb együttműködés biztosítása céljából;
5. sajnálja, hogy nem minden tagállam fogadott el csalás elleni nemzeti stratégiát; felszólítja a Bizottságot, hogy aktívan nyújtson segítséget a tagállamok számára nemzeti csalás elleni stratégiájuk kidolgozásában, különösen mivel az uniós költségvetés mintegy 74 %-ával gazdálkodnak;
6. ismét felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes rendszert a tagállamokból származó, szabálytalanságokra és csalásokra vonatkozó összehasonlítható adatok gyűjtésére annak érdekében, hogy szabványosítsa a jelentéstételi eljárást és garantálja a szolgáltatott adatok minőségét és összehasonlíthatóságát;
7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok között továbbra is különbségek állnak fenn a jelentéstételi folyamat tekintetében, ami az ellenőrzések hatékonyságának téves észlelését eredményezheti; felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is nyújtson segítséget a tagállamoknak az ellenőrzések szintjének és minőségének emelésében és a legjobb gyakorlatok megosztásában a csalás elleni küzdelem vonatkozásában;

A PIF-irányelv és az Európai Ügyészségről szóló rendelet¹

8. üdvözli az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelv elfogadását (PIF-irányelv), amely minimumszabályokat állapít meg az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás területén a bűncselekmények és büntetőjogi szankciók meghatározásával kapcsolatban, amely magában foglalja a legalább 10 millió EUR teljes összegű kárt okozó, határokon átnyúló héacsalást is; emlékeztet azonban arra, hogy a fenti küszöbértéket az Európai Bizottság 2022. július 6-ig értékelni fogja; üdvözli, hogy a PIF-irányelv hatálya kiterjed a héacsalásra is, ami különösen fontos a határokon átnyúló héacsalás elleni küzdelem fokozása szempontjából; az irányelvet az összehangolt európai büntetőjog felé tett első lépésnek tekinti; megjegyzi, hogy az irányelv meghatározza a korrupciót és a bűncselekményé minősítendő csalárd magatartások fajtáit;
9. örömmel fogadja 20 tagállam arra irányuló döntését, hogy megerősített együttműködés keretében folytatják az Európai Ügyészség létrehozását; felhív az OLAF és az Európai Ügyészség közötti hatékony, a komplementaritáson, a hatékony információcserén és az OLAF által az Európai Ügyészség tevékenységeivel kapcsolatban nyújtott támogatáson alapuló együttműködésre, a kettős struktúrák, az egymással ütköző hatáskörök és a hatáskör hiánya miatt létrejövő jogi kiskapuk elkerülésére, a hatékony

¹ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

információcserére és az OLAF által az Európai Ügyészség tevékenységeivel kapcsolatban nyújtott támogatásra; ugyanakkor sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Unió nem minden tagállama kívánt részt venni ebben a kezdeményezésben, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden tagállamban azonos határfokkal tárják fel a csalásokat; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az eddig vonakodó tagállamokat az Európai Ügyészséghez való csatlakozásra;

10. felhívja a részt vevő tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy kezdjék meg az előkészítő munkát az Európai Ügyészség lehető legrövidebb időn belüli elindításához, és szorosan vonják be a Parlamentet az eljárásokba, különösen a főügyész kinevezésébe; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül jelölje ki az Európai Ügyészség ideiglenes adminisztratív igazgatóját az Európai Ügyészségről szóló rendelet 20. cikkével összhangban; ragaszkodik ahhoz, hogy elegendő munkatárs és forrás álljon az Európai Ügyészség rendelkezésére, már működésének hivatalos megkezdése előtt is; megismétli, hogy az Európai Ügyészségnek függetlennek kell lennie;
11. hatékony együttműködésre szólít fel a tagállamok, az Európai Ügyészség, az OLAF és az Eurojust között; emlékeztet az Eurojust-rendeletéről folyamatban lévő tárgyalásokra; hangsúlyozza, hogy az Eurojust, az OLAF és az Európai Ügyészség hatásköreit egyaránt pontosan meg kell határozni; hangsúlyozza, hogy a valóban hatékony uniós szintű csalás elleni küzdelem érdekében az Európai Ügyészségnek, az Eurojustnak és az OLAF-nak zökkenőmentesen kell együttműködniük mind politikai, mind operatív téren annak érdekében, hogy elkerüljék a feladatok bármilyen esetleges átfedését; hangsúlyozza e tekintetben, hogy ki kell alakítani a három szervezet közötti munkamegosztást, és azt a lehető leghamarabb el kell fogadni, összhangban az Európai Ügyészségről szóló rendelet 99–101. cikkeivel; hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészségnek hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy rendezze az illetékességi összeütközéseket a feladatai ellátásával kapcsolatos esetekben;

Bevételek – saját források

12. aggodalommal veszi tudomásul a héabevétel-kiesés és a közösségi héa- rendszerrel kapcsolatos csalások miatti veszteségeket, amelyek 2015-ben 159,5 milliárd EUR-t tettek ki;
13. üdvözli a Bizottság 2016. április 7-én közzétett, „Úton egy egységes uniós héaövezet felé” című cselekvési tervében említett, a héabevétel-kiesés elleni fellépést célzó, rövidtávú intézkedések elfogadását; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló héacsalásokkal kapcsolatos problémák határozott, összehangolt és gyors intézkedéseket tesz szükségessé; sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a végleges héarendszerre vonatkozó, a cselekvési tervben előre jelzett javaslatainak benyújtására szolgáló eljárásait az uniós és tagállami adóbevétel-kiesés elkerülése érdekében;
14. sajnálattal állapítja meg, hogy bár a tradicionális saját forrásokkal (TOR) kapcsolatos csalárd és nem csalárd ügyek teljes száma a 2015. évi 5 514-ről 2016-ban 4 647-re csökkent, az ezekben érintett pénzüsszeg 445 millió EUR-ról 537 millió EUR-ra nőtt, azaz 13 %-kal több, mint a 2012–2016 közötti időszakban érintett teljes pénzüsszeg átlaga;

15. mélységes aggodalommal állapítja meg, hogy az utóbbi években fokozódott az Unióba irányuló dohánycsempészet, és ez a becslések szerint évi 10 milliárd EUR-s bevételkiesést jelent az EU és a tagállamok költségvetései számára, és egyúttal a szervezett bűnözés, ezen belül a terrorizmus egyik jelentős forrása; úgy véli, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell az említett jogellenes tevékenységek elleni küzdelmet, például azáltal, hogy javítják a tagállamok közti együttműködésre és információcserére szolgáló eljárásokat;
16. tudomásul veszi az OLAF és a tagállamok különböző harmadik országbeli szolgálatokkal és a Vámigazgatások Világszervezetével folytatott együttműködésével zajló 12 közös vámművelet eredményeit, amelyek során 11 millió szál cigarettát, 287 000 szál szivart, 250 tonna egyéb dohányterméket, 8 tonna kannabiszt és 400 kg kokaint foglaltak le;
17. megállapítja, hogy az áruk vámkezelése során végzett vámellenőrzés és a csalás elleni szolgálatok ellenőrzései bizonyultak a legsikeresebb módszereknek a csalárd esetek felderítése tekintetében az uniós költségvetés bevételi oldalán;
18. aggodalmát fejezi ki a vámellenőrzésekkel és az uniós költségvetés saját forrásának minősülő adók ehhez kapcsolódó behajtásával kapcsolatban; rámutat, hogy a tagállamok vámhatóságai végzik el azokat az ellenőrzéseket, amelyek célja annak megállapítása, hogy az importőrök betartják-e a vámokra és a behozatalra vonatkozó jogszabályokat;
19. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelentős különbségek vannak az Európai Unión belül végzett vámellenőrzések között, valamint hogy nagy összegeket illetően követnek el csalásokat, ami negatívan hat a saját források beszedési rendszerére; felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a vámellenőrzésekre vonatkozó közös politikát azáltal, hogy valódi harmonizációt ír elő a hagyományos saját források beszedésének javítása, valamint az EU biztonsága és gazdasági érdekeinek biztosítása érdekében, különösen középpontba helyezve az illegális és hamisított termékekkel való kereskedelem elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket;
20. sajnálattal állapítja meg, hogy 2013 és 2016 között a kínai ruha- és cipőimport keretében behozott áruk értékét több európai országban és különösen az Egyesült Királyságban alulértékelték;
21. emlékeztet rá, hogy az OLAF azt javasolta a Bizottságnak, hogy hajtsa be az Egyesült Királyság kormányán 1 987 milliárd EUR héabevétel-kiesést, amely összegnek rendesen az Unió költségvetését kellett volna növelnie;
22. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem képes az OLAF visszafizetésekre vonatkozó ajánlásai nyomán felvetődő követelések teljes összegének kiszámítására; sürgeti a Bizottságot, hogy évente számoljon be az OLAF által megfogalmazott ajánlások nyomán behajtott uniós saját források összegéről, vezessen be olyan rendszert, amely lehetővé teszi a visszaszerzett összegek teljes összegének kiszámítását, ismertesse a még visszafizetendő összegeket, valamint hogy az OLAF éves jelentéseiben tegyen közzé információkat az ajánlásokban foglaltak tiszteletben tartásáról és a ténylegesen behajtott összegekről;

23. úgy véli, hogy a Bizottságnak évente adatokat kell szolgáltatnia a várt héa- és vámbevételek és a ténylegesen beszedett bevételek közötti különbségről;

Kiadások

24. sajnálattal állapítja meg, hogy a közvetlen kiadások alatt szereplő nem csalárd szabálytalanságok száma az elmúlt évhez képest 16 %-kal nőtt, szemben minden más költségvetési területtel, amelyek e tekintetben csökkenést mutattak;
25. sajnálattal veszi tudomásul, hogy ez a negyedik olyan év, amelynek során a közvetlen irányításban csalárdként jelentett szabálytalanságok száma (2015-ben 16 eset, 2016-ban 49 eset) és értéke (0,78 millió EUR 2015-ben és 6,25 millió EUR 2016-ban) nő; felhívja a Bizottságot, hogy 2018 végéig terjesszen elő egyedi tervet az e területen elkövetett csalások mértékének csökkentésére;
26. megjegyzi, hogy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) vonatkozásában jelentett csalárd és nem csalárd szabálytalanságok száma továbbra is a 2012. évi adatok kétszerese, annak ellenére, hogy a 2015. évi 3 250 esethez képest 2016-ban már csak 2 676 ilyen esetet regisztráltak, ugyanakkor hangsúlyozni szeretné, hogy a 2016-ban csalással érintett összegek csak 8 %-kal haladják meg a 2012. évi ugyanilyen összegeket; megjegyzi továbbá, hogy bár 2015 és 2016 között ennek az alapnak a tekintetében a csalárd és nem csalárd szabálytalanságok teljes száma 16 %-kal csökkent, a csalárd szabálytalanságok száma 17 %-kal nőtt, ugyanakkor üdvözli, hogy a csalárd szabálytalanságok által érintett összegek több mint 50 %-kal csökkentek; tudomásul veszi továbbá, hogy a csalárd szabálytalanságok az EMVA vonatkozásában az utóbbi öt év folyamán a kifizetések mintegy 0,5 %-ának felelnek meg;
27. tudomásul veszi, hogy 2016-ban a kohéziós politikához és a halászathoz kapcsolódó 8 497 csalárd és nem csalárd szabálytalanságok száma 22 %-kal kevesebb volt, mint 2015-ben, de még mindig 25 %-kal meghaladta az elmúlt öt év során előforduló esetek számának átlagát; megjegyzi továbbá, hogy a szabálytalanságok által érintett pénzüsszeg 5 %-kal alacsonyabb volt a 2015. évinél; tudomásul veszi, hogy 2007–2013 közötti programozási időszak vonatkozásában a kötelezettségvállalási előirányzatok 0,42 %-át érintette csalás, és 2,08 %-át nem csalárd szabálytalanság;
28. örömmel állapítja meg, hogy a kohéziós politikához és a halászathoz kapcsolódó csalárd és nem csalárd szabálytalanságokban érintett pénzüsszeg a 2015. évi 469 millió EUR-ról 2016-ban 235 millió EUR-ra, azaz 50 %-kal csökkent;
29. megütközéssel veszi tudomásul, hogy a 2007–2013 közötti programozási időszakban a Kohéziós Alappal kapcsolatos szabálytalanságokban érintett összeg továbbra is nő (a 2015. évi 277 millió EUR-ról 2016-ban 480 millió EUR-ra), szemben az egyéb alapokkal (ERFA, ESZA és EFF), amelyek esetében a stabilizáció, sőt a csökkenés irányába mutató tendenciák mutatkoznak;
30. csodálkozásának ad hangot amiatt, hogy a 2016-ban a kohéziós politikával kapcsolatban csalárdként jelentett szabálytalanságok közel egyharmada vonatkozásában semmilyen információ nem áll rendelkezésre az érintett prioritási területről, mivel ez az információhiány torzítja az előző évek adataival való összehasonlítást; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy orvosolják ezt a problémát;

31. aggodalmának ad hangot a közvetítők által kezelt pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ellenőrzésekkel és a kedvezményezettek székhelyének ellenőrzése során feltárt hiányosságokkal kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a közvetlen és közvetett hitelek nyújtását az országonkénti adó- és számviteli adatok közzétételétől, illetve a kedvezményezettek és a finanszírozási műveletekbe bevont pénzügyi közvetítők tekintetében a tényleges tulajdonosra vonatkozó adatok felfedésétől kell függővé tenni;
32. arra számít, hogy az adminisztratív szabályok a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó közös rendelkezésekben tervezett egyszerűsítése lehetővé teszi a nem csalárd szabálytalanságok számának csökkentését, a csalárd szabálytalanságok észlelését és a kedvezményezettek uniós alapokhoz való hozzáféréseinek javítását;
33. tudomásul veszi az előcsatlakozási támogatással kapcsolatban jelzett szabálytalanságok számának csökkenő tendenciáját, amely az előcsatlakozási programok fokozatos felszámolásának tudható be; megjegyzi ugyanakkor, hogy továbbra is Törökország a leginkább érintett a szabálytalanságokban (mind a csalárd, mind a nem csalárd szabálytalanságok tekintetében), amelyek a jelentett esetek több mint 50 %-át teszik ki;
34. várakozással tekint a Bizottság által 2016. január 1-je óta alkalmazott korai felismerési és kizárási rendszer (EDES) révén kapott eredmények elé;
35. a tagállamok közti szorosabb együttműködést javasol az információcsere terén; rámutat arra, hogy számos tagállamban nincsenek külön jogszabályok a szervezett bűnözéssel szemben, bár annak részvétele az EU pénzügyi érdekeit érintő, határokon átnyúló tevékenységekben és ágazatokban – ilyen például a csempészet és a pénzhamisítás – folyamatosan erősödik; kulcsfontosságúnak tartja, hogy a tagállamok hatékony eszközöket vegyenek igénybe a csalás fokozódó nemzetközivé válása ellen, és felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be közös normákat a csalás elleni küzdelem támogatását célzó intézkedések tekintetében;

Közbeszerzés

36. emlékeztet arra, hogy az elmúlt programozási időszakban a közbeszerzés volt az egyik legnagyobb hibaforrás, és megjegyzi, hogy a közbeszerzési szabályok be nem tartása miatti szabálytalanságok száma továbbra is magas; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy olyan adatbázist a szabálytalanságokról, amely képes alapot biztosítani a közbeszerzési hibák gyakoriságáról, súlyosságáról és okairól szóló érdemi és átfogó elemzéshez; felhívja a tagállamok illetékes hatóságait, hogy fejlesszenek ki saját adatbázisokat, amelyek tartalmazzák a szabálytalanságokat – beleértve a közbeszerzés terén felmerülőket is –, és elemezzék azokat, valamint működjenek együtt a Bizottsággal ezen adatoknak a Bizottság munkáját elősegítő formában és időben történő átadása céljából; felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb kövesse nyomon és értékelje a közbeszerzésre vonatkozó 2014/24/EU és 2014/25/EU irányelvek nemzeti jogba történő átültetését;
37. ismét felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohéziós politikára vonatkozó előzetes feltételeket megállapító rendelkezések teljes körű tiszteletben tartásával járjanak el, különösen a közbeszerzések terén; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a Bizottság éves jelentésében szereplő területeken tett erőfeszítéseiket, különösen a közbeszerzést, a pénzügyi bűncselekményeket, az összeférhetlenségeket, a korrupciót, a visszaélések bejelentését és a csalás meghatározását illetően;

Azonosított problémák és szükséges intézkedések

Jobb ellenőrzések

38. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak szigorúbb intézkedéseket a csalárd szabálytalanságok ellen; úgy véli, hogy a nem csalárd szabálytalanságokat adminisztratív intézkedésekkel kell felszámolni, és különösen átláthatóbb és egyszerűbb követelmények megállapítása révén;
39. hangsúlyozza, hogy egy olyan rendszer, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy információt cseréljenek egymással, megkönnyítené a két vagy több tagállam között megvalósuló tranzakciókra vonatkozó számviteli nyilvántartások ellenőrzését, amelynek célja a strukturális és beruházási alapok tekintetében megvalósuló, határokon átnyúló csalások megelőzése, és ezáltal egy horizontális és teljes körű megközelítés kialakítása a tagállamok pénzügyi érdekeinek védelme terén; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról az európai finanszírozásnak azokon a területein, ahol erről nem született rendelkezés;
40. támogatja a Herkules III programot, amely a minden euró legjobb felhasználását célzó megközelítés jó példája; hangsúlyozza e program fontosságát és hozzájárulását a vámhatóságok arra vonatkozó képességeinek javításához, hogy fellépjenek a határokon átnyúló szervezett bűnözés ellen, és megelőzzék a hamisított és csempészett áruk a tagállamokba való eljuttatását;
41. üdvözli a Herkules III program független, félidős értékelését, amelyet 2018. január 11-én terjesztettek az Európai Parlament és a Tanács elé;
42. kifejezi aggodalmát a héacsalások, és különösképpen az úgynevezett „körhintacsalások” számának növekedésével kapcsolatban; tudomásul veszi a tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatot, amely bizonyos szigorú feltételek mellett lehetővé tenné a tagállamok számára az általános fordított adózási mechanizmus („GRCM”) alkalmazását; tudomásul veszi a Bizottság javaslatát a héa egyszerűsítésére vonatkozó csomagról, valamint a kkv-k megfelelési költségeinek csökkentéséről egy olyan környezet megteremtése érdekében, amely előmozdítja a kkv-k növekedését és előnyös a határon átnyúló kereskedelem szempontjából; felszólítja a Bizottságot, hogy szolgáljon átfogó, hosszú távú, uniós szintű megoldással a héacsalás problémájára; felhívja az összes tagállamot, hogy vegyenek részt az EUROFISC hálózat minden tevékenységében, az ilyen típusú – az Uniónak és a nemzeti költségvetéseknek kárt okozó – csalások elleni küzdelem szempontjából hasznos információk cseréjének és a vonatkozó politikák koordinációjának megkönnyítése érdekében.
43. felszólítja a Bizottságot, hogy évente tegyen közzé nyilvános jelentést az uniós alapok felhasználásáról, valamint az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) offshore struktúrák felé teljesített pénzáttalásairól, amely tartalmazza a leállított projektek számát és jellegét, a projektek leállításának indoklását, valamint az annak biztosítása érdekében hozott követő intézkedéseket, hogy az uniós forrásokat sem közvetlenül, sem közvetve ne használhassák fel adókikerülés és adócsalás elősegítésére;

44. rámutat, hogy alapvető fontosságú a kiadások elszámolásának teljes átláthatósága, különösen a közvetlenül uniós alapokból vagy pénzügyi eszközökkel finanszírozott infrastrukturális munkálatok esetében; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós polgárok teljes körű hozzáféréssel rendelkezzenek a társfinanszírozott projektekkel kapcsolatos információkhoz;

Megelőzés

45. úgy véli, hogy a megelőző tevékenységek rendkívül fontosak az uniós pénzek felhasználása során elkövetett csalások szintjének csökkentésében;
46. üdvözli a Bizottság és az OLAF megelőző tevékenységeit, és kéri a korai felismerési és kizárási rendszerek (EDES) és a Csalás Elleni Információs Rendszer (AFIS) végrehajtásának megerősítését, valamint a csalás elleni nemzeti stratégiák elkészítését;
47. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a költségvetési rendelet és minden egyéb adminisztratív szabály egyszerűsítését; kéri a Bizottságot, hogy rendkívül gondosan értékelje a tagállami operatív programok finanszírozási útmutatásainak egyértelműségét és hozzáadott értékét;
48. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy valamennyi tagállam által alkalmazandó keretet az uniós politikák valamennyi végrehajtási folyamatának (pályázati felhívások, pályázás, értékelés, végrehajtás, kifizetések) digitalizálásához;
49. az átláthatóságot a csalás elleni küzdelem fontos eszközének tekinti; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy valamennyi tagállam által alkalmazandó keretet az európai alapokból finanszírozott projektek végrehajtásához kapcsolódó valamennyi lépés közzétételéhez, ideértve a kifizetéseket is;

Visszaélést bejelentő személyek

50. hangsúlyozza a visszaélést bejelentő személyek szerepének fontosságát a csalások megelőzésében, felderítésében és jelentésében, és ragaszkodik ahhoz, hogy ezeket a személyeket meg kell védeni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a visszaéléseket bejelentő személyek védelmének minimumszintjét az Európai Unióban;
51. emlékeztet a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló, 2017. február 14-i és 2017. október 24-i állásfoglalásaira¹, és felhívja a tagállamokat és a Bizottságot az ezekben megfogalmazott ajánlások késedelem nélküli alkalmazására;
52. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő horizontális jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő személyek védelméről az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások megelőzése és az ezek elleni hatékony fellépés érdekében;
53. tudomásul veszi a Bizottság által 2017 májusa és szeptembere között tartott nyilvános konzultációt, amelynek célja az volt, hogy véleményeket gyűjtsön a visszaélést bejelentő személyek védelmének témájáról nemzeti és uniós szinten egyaránt; várakozással tekint a visszaélést bejelentő személyek védelmének erősítésére szolgáló tervezett bizottsági kezdeményezés elé a következő hónapok során; emlékeztet „A

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0402.

visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében” című, 2017. február 14-i állásfoglalására;

54. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket az információforrások bizalmosságának védelmére a diszkriminatív tevékenységek vagy a fenyegetések megakadályozása céljából;

A korrupció elleni küzdelem

55. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság már nem érezte szükségesnek az uniós korrupcióellenes jelentés kiadását, ami akadályozta a korrupció mértékének helyes értékelését; emlékeztet a Tanácsnak és a Bizottságnak a pénzmosási, adókikerülési és adókijátszási ügyekkel foglalkozó vizsgálatot követően adott 2017. december 13-i ajánlására¹, amelyben megjegyezte, hogy a Bizottság a korrupcióellenes ellenőrzést az európai szemeszter folyamatában fogja elvégezni; úgy vélte, hogy ebben a folyamatban az egyéb gazdasági és pénzügyek beárnyékolhatják a korrupció elleni küzdelmet; valamint felszólította a Bizottságot, hogy mutasson példát, és folytassa a jelentés közzétételét, valamint kötelezze el magát egy hitelesebb és átfogóbb korrupcióellenes stratégia mellett; rámutat, hogy a korrupció elleni küzdelem a rendőrségi és igazságügyi együttműködés körébe tartozik, amely olyan terület, ahol a Parlament társjogalkotó és teljes körű ellenőrzési hatáskörrel rendelkezik.
56. hangsúlyozza, hogy a korrupció hatalmas kihívás az Unió és a tagállamok számára, valamint hogy hatékony korrupcióellenes intézkedések hiányában aláássa a gazdasági teljesítményt, a jogállamiságot és a demokratikus intézmények Unión belüli hitelességét és az emberek ezen intézményekbe vetett bizalmát; emlékeztet 2016. október 25-i állásfoglalására², amelyben a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozására irányuló ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság számára, és különösen kérte egy olyan, évenkénti jelentés elkészítését a demokráciáról, a jogállamiságról és az alapvető jogokról (európai jelentés a demokráciáról, a jogállamiságról és az alapvető jogokról), amely országspecifikus ajánlásokat tartalmaz és külön hangsúlyt helyez a korrupcióra;
57. sajnálattal állapítja meg, hogy a közbeszerzésről szóló új irányelv eddig nem hozott látható javulást a korrupció mértékének kimutatásában az EU-ban, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson hatékony eszközöket a közbeszerzési és az alvállalkozói eljárások átláthatóságának javításához;
58. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a pénzmosásról szóló uniós irányelvet, és vezessenek be állami nyilvántartást a társaságok és a vagyonnevező társaságok tulajdonviszonyairól;
59. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokban tapasztalható korrupció szintjének mérésére és a tagállamok korrupció elleni politikáinak értékelésére a stockholmi programban meghatározott követelmények alapján dolgozzon ki egy szigorú mutatórendszert és könnyen alkalmazható, egységes kritériumokat; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki korrupciós indexet a tagállamok rangsorolása érdekében; úgy véli, hogy a korrupciós index olyan szilárd alapot biztosíthat, amelyre a

¹ Elfogadott szöveg, P8_TA(2017)0491.

² Elfogadott szöveg, P8_TA(2016)0409.

Bizottság felépítheti országspecifikus ellenőrzési mechanizmusát az uniós források elköltésének ellenőrzése érdekében;

60. megismétli, hogy a megelőzésnek magában kell foglalnia az illetékes hatóságokon belül az alapok kezelésével és ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat ellátó személyzet folyamatos képzését és támogatását, valamint az információk és a bevált gyakorlatok tagállamok közti cseréjét; rámutat a helyi és regionális hatóságoknak és érdekelt feleknek a csalás elleni küzdelemben betöltött meghatározó szerepére;
61. emlékeztet arra, hogy a Bizottság nem fér hozzá a tagállamok között kicserélt információkhoz a közösségen belüli, „eltűnő kereskedő” útján elkövetett csalás, közismert nevén „körhintacsulás” megelőzése és visszaszorítása érdekében; véleménye szerint a tagállamok közötti adatcsere jobb ellenőrzése, értékelése és tökéletesítése érdekében hozzáférést kell biztosítani a Bizottság számára az Eurofisc mechanizmushoz; felhív minden tagállamot, hogy vegyenek részt az Eurofisc hálózatban annak minden tevékenységi területén annak érdekében, hogy az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban megkönnyítsék és felgyorsítsák az igazságügyi és büntető hatóságokkal, így az Europollal és az OLAF-fal folytatott információcserét; felhívja a tagállamokat és a Tanácsot, hogy az együttműködés elősegítése, az adatok megbízhatóságának javítása és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem érdekében biztosítsanak hozzáférést a Bizottság számára ezekhez az adatokhoz;

Oknyomozó újságírás

62. úgy véli, hogy az oknyomozó újságírás kulcsszerepet játszik az Unióban és a tagállamokban a szükséges átláthatóság szintjének emelésében, valamint hogy azt jogi eszközökkel kell ösztönözni és támogatni mind a tagállamok, mind az Unió szintjén;

Dohány

63. emlékeztet a Bizottság azon döntésére, hogy nem újítja meg a 2016. július 9-én lejárt PMI-megállapodást; emlékeztet arra, hogy 2016. március 9-én¹ arra kérte a Bizottságot, hogy lejártát követően ne újítsa meg, ne hosszabbítsa meg, vagy tárgyalja újra a szóban forgó megállapodást; úgy véli, hogy a többi három megállapodást (BAT, JTI, ITL) 2019. május 20-i hatállyal kell megszüntetni; felhívja a Bizottságot, hogy 2018 végéig terjesszen elő jelentést a három fennmaradó megállapodás leállításának megvalósíthatóságáról;
64. sürgeti a Bizottságot, hogy uniós szinten hozzon meg minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy nyomon lehessen követni a PMI dohánytermékeit, továbbá tegyen jogi lépéseket a gyártó termékeinek bármiféle jogellenes elkobzása esetén mindaddig, amíg a dohánytermékekről szóló irányelv teljes körűen nem érvényesíthető, annak érdekében, hogy ne keletkezzen szabályozási hézag a PMI-megállapodás lejártára, illetve a dohánytermékekről szóló irányelv és a dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezményéhez csatolt jegyzőkönyv hatálybalépése között;

¹ 2016. március 9-i állásfoglalás a dohánytermékekre vonatkozó megállapodásról (PMI-megállapodás) (HL C 50., 2018.2.9., 35. o.).

65. üdvözli, hogy a Bizottság támogatja a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló WTO-jegyzőkönyv – a dohánycsempészet problémájának átfogó és világméretű kezelésére irányuló első többoldalú jogi eszköz – gyors megerősítését;
66. emlékeztet rá, hogy mindeddig 32 fél – melyek közül csupán nyolc tagállam és az Unió – ratifikálta a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló WHO-jegyzőkönyvet; sürgeti a 10 tagállamot (Németország, Belgium, Dánia, Finnország, Görögország, Írország, Hollandia, Egyesült Királyság, Szlovénia, Svédország) és Norvégiát, amelyek aláírták, de még nem ratifikálták a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyvet, hogy tegyék meg ezt;
67. reméli, hogy nemsokára kézhez kapja a Bizottságnak a „Határozottabb fellépés a cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái ellen – Átfogó uniós stratégia” című, 2013. évi bizottsági közlemény nyomán készített, 2018-ra előirányzott végleges eredményjelentését (COM(2013)0324);
68. üdvözli, hogy mivel az Unió dohányellenőrzéssel megbízott, a geel-i közös kutatóközpontban (Belgium) működő laboratóriuma 2016 áprilisa óta működőképes, képes lesz megállapítani a lefoglalt dohány sajátos jellemzőit és kémiai profilját, ami lehetővé teszi a termék eredetiségének ellenőrzését;

Vizsgálatok és az OLAF szerepe

69. megállapítja, hogy az OLAF igazságügyi ajánlásait a tagállamok eddig csak rendkívül korlátozott mértékben hajtották végre; úgy véli, hogy ez a helyzet elfogadhatatlan, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok maradéktalanul végrehajtsák az OLAF ajánlásait;
70. sajnálja, hogy az OLAF számos ajánlása és vizsgálata ellenére a tagállamokban a vádemelési arány csak 30 %-os, és egyes tagállamok igazságügyi hatóságai nem tekintik prioritásnak az OLAF uniós pénzek nem megfelelő felhasználásával kapcsolatos ajánlásait, sőt maga az OLAF sem követi megfelelően saját ajánlásait; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre szabályokat az OLAF ajánlásainak nyomon követéséről;
71. sajnálattal állapítja meg, hogy az OLAF ügyeinek mintegy 50 %-át a nemzeti igazságügyi hatóságok elutasítják; felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és az OLAF-ot, hogy határozzák meg az OLAF által biztosított bizonyítékok elfogadhatóságának feltételeit; felhívja az OLAF-ot, hogy javítsa végleges jelentéseinek minőségét azok nemzeti hatóságok általi használhatóságának növelése érdekében;
72. felhívja az OLAF-ot, hogy a visszatérítésekre vonatkozó ajánlásai tekintetében alkalmazzon realisztikusabb megközelítést és tegyen jelentést a ténylegesen behajtott összegekről is;
73. emlékeztet arra, hogy az OLAF-rendelet jelentős szerepet biztosít a főigazgatónak a vizsgálatokkal kapcsolatos panasztételi eljárásokban; emlékeztet arra, hogy a főigazgatónak az OLAF vizsgálataiban való közvetlen részvétele alássa szerepét és így magát a rendeletet is;
74. felhívja a Bizottságot, hogy a 883/2013/EU, Euratom rendelet felülvizsgálata során teremtsen megfelelő egyensúlyt az Európai Ügyészség és az OLAF hatáskörei között,

erősítse meg az eljárási garanciákat, tegye egyértelművé és erősítse meg az OLAF vizsgálati hatásköreit, állapítsa meg az OLAF ajánlásai és jelentései átláthatóságának bizonyos szintjét, valamint tegye egyértelművé az OLAF és annak Felügyelő Bizottsága közti együttműködésre és adathozzáférésre vonatkozó szabályokat;

o

o o

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, az Európai Számvevőszéknek, az Európai Csalás Elleni Hivatalnak és az OLAF Felügyelő Bizottságának.